

Tätschen

Illustrissimo Domino, Domino Johann Ernesto, S. Romani Imperii Comiti, a Thun etc. etc.
 dicit. dedicat. et consecrat. uisibus Terrae Joh. Leigens Bibliopula e Norimbi.

CSEH MÚZEUM

Děčín látképe

2016/2017. évi folyóiratunk Cseh Múzeum című mellékletének forrása egy Frankfurt am Mainban és Lipszében 1712-ben kiadott német nyelvű könyv, mely a Cseh Királyság történelmét és leírását taglalja. A mű az általánosan ismert korszak hasonló kiadványai közül, hogy 45 rézkarcával képileg bemutatja Csehország városait, kastélyait, kolostorait.

Két, prágai témájú, korábban készült, közismert metszeten kívül a többi illusztráció egységes stílusú, magas színvonalú művészi munka, nyilvánvalóan a kiadvány számára készültek. Alkotóját nem sikerült kinyomozni. Eredetileg a könyvhöz tartozott – belerakott melléklet formájában – egy 85,3 cm x 65,6 cm-es nagyságú, a Cseh Királyságot ábrázoló részletes, kiváló térkép, amelyet azonban az én példányomból régen kivettek.

A könyv szerzője *Mauritius Vogt* cisztercita szerzetes, aki 1669-ben Bajorországban született, de miután földmérő édesapja a csehországi Plasy cisztercita kolostorában kapott munkát, az akkor még *Johann Georg* névre hallgató kisfia is Plasyba került. Itt nemcsak a földmérő tudományt tanulta el apjától, hanem a szerzetesi élet is megtetszett neki. Ily módon iskolai elvégzése után 1692-ben belépett a cisztercita rendbe, felvette a *Mauritius* nevet, egy év múlva letette az esküt, és teológiai tanulmányai végeztével 1698-ban pappá szentelték.

Mauritius Vogt nagyon aktív és sokoldalúan tehetségesnek bizonyult. Földmérői, földrajz- és történelemtudósi tevékenysége mellett egyházzenei területen is kiváló alkotott mint orgonajátékos és zeneszerző. Művészetével több helyszínen elbűvölte hallgatóit.

1711-ben Manětínben az orgonajavítást segíti, 1715-től a manětíni úrnő, *Marie Gabriela Laženská* megbízása alapján a helyi templom

zenei életének jobbításán dolgozik. Nagyszabású egyházzenei műveivel nagy szakmai sikereket arat, munkáit Németországban, Itália több városában, sőt a pápának is bemutatták.

1724-ben *Vogt*ot rendje a Plasyhoz közeli Mariánská Tynicébe küldi, ahol az ottani búcsújáró templom és kis kolostor szuperiorja lesz. Életének hátralévő éveiben még két földrajzi vonatkozású művet alkotott. A Csehországot „édes hazámnak” nevező bajor származású szerzetes 1730-ban hunyt el Mariánská Tynicében. Nyughelyét a Plasy-i

kolostortemplom Szűz Mária-oltára előtt találjuk.

Itt közölt portréja a Zlatá Koruna-i kolostorban látható.

Metszetünk a várat és a várost keletről, madártávlatból mutatja. A település fő látványosa ma is a vár, mely az 1600-as évek végén már elnyerte mai formáját. A vár mögött balról jobbra folyik az Elba, túlsópartján a ma már népes Podmokly alig van kiépítve. A folyón egy tutaj jelzi a Csehországból Németországba irányuló fenyőszálak szállítását. (Furcsa módon azonban a fenyőszálak nem hosszában, hanem keresztben állnak...) A kastélyba a 23. számmal jelzett kapun belépve, egy hosszú dekoratív emelkedőn jutunk fel. Az első 2-es számmal jelölt udvar jobb szélén hét ágyú mered észak felé, alatta egy francia kert, melynek létrehozásához 1670 körül 22 polgárházat kellett megvásárolni és lebontani. A francia kertetől északra egy különleges városrészt látunk: hosszú, egyenes utcák, hosszú raktárépületekkel. Ez a piac, a vásár területe: Děčín évi két országos vásárt tarthatott.

A város védelmi rendszere még ép, de a városkapuk láthatólag nem védettek, a polgárság házai csaknem kizárólag faváz-tégla kombinációjú (Fachwerk) építmények.

Másolatunk mérete megegyezik az eredetivel, korhű színezését *Gyulai Líviusz* grafikus barátunknak köszönhetjük.

Zachár Ottó